

Консольний ввід-вивід даних

Лектор:

к.т.н., доцент кафедри прикладної математики Рижа Ірина Андріївна

Про що ця лекція

- Розглянемо особливості форматованого вводу-виводу даних у С.
- Опишемо консольний ввід-вивід даних у С++.

Консольний ввід вивід даних у С

Особливістю сімейства С-подібних мов є відсутність операторів вводу-виводу даних. Замість них використовуються бібліотечні функції.

Ввід-вивід даних на консоль (з клавіатури чи на екран монітора) може бути двох видів:

- **1. неформатований** дає можливість опрацьовувати лише однин екземпляр відповідного типу: символу чи стрічки;
- **2.** форматований дозволяє обробити за одне звертання зразу декілька елементів, виконуючи при необхідності перетворення даних:
 - з символьного формату у двійковий функція вводу **scanf()**;
 - з двійкового представлення у символьне функція виводу **printf()**.

Ці функції забезпечуються заголовковим файлом стандартного вводу-виводу <stdio.h>.

Для виведення даних на екран монітора призначена функція printf().

• може приймати довільне число аргументів, з яких перший (обов'язковий) **«форматуюча» стрічка**, яка задає форму перетворення даних із списку виводу.

printf(форматуюча стрічка, список значень виводу);

- Виводить на екран відформатовану стрічку, в якій послідовність символів, що починається символом % (відсоток), замінюється символами інформації, що призначена для виведення на екран.
- Послідовність символів після % розглядають як специфікацію перетворення відповідних даних із списку виводу.

Форматуюча стрічка

 – це взята в лапки послідовність символів, серед яких можуть бути літерали, керуючі символи і власне сам специфікатор формату виводу.

Специфікатор формату починається символом %, а далі вказується послідовність обов'язкових і необов'язкових символів, чисел та знаків:

%[прапорець][ширина][.точність][{h|||L}] <тип>

- Необов'язкові складові специфікації форматування це прапорці, ширина, точність, дескрипторні префікси або модифікатори.
- Обов'язковим символом у специфікації формату є дескриптор типу.

Дескриптор типу

 – це обов'язковий символ у специфікації формату, що визначає, якого типу дане виведеться на екран і в якому вигляді.

i, d	ціле число зі знаком у десятковій системі числення (int);
U	ціле беззнакове число (unsigned int);
x, X	вивід цілих беззнакових чисел у шістнадцятковій системі (hex);
0	вивід цілих беззнакових чисел у вісімковій системі (oct);
f	вивід даного дійсного типу з фіксованою крапкою у форматі [-]цццц.цццццц;
e, E	вивід даного дійсного типу з плаваючою крапкою у форматі [-]ц.цццццце[+ -]ппппп або [-]ц.ццццццЕ[+ -]ппппп;
g, G	дійсне число зі знаком чи без у форматі е (E) чи f за вибором системи;
С	вивід символу (char);
S	вивід послідовності символів.

Прапорець

– це необов'язковий елемент форматування, який може бути поданий символами:

-	лівобічне вирівнювання даних (за замовчуванням вирівнювання здійснюється вправо);
+	виведення числа зі знаком '+' чи '–' відповідно;
''(пробіл)	резервування позиції під знак '–' для від'ємного числа, а для додатного числа замість знаку '+' буде порожня позиція;
#	при виведенні чисел у вісімковій чи шістнадцятковій формі представлення (о, х, X) перед значенням відобразиться 0, 0х, 0X, відповідно.

Ширина

- необов'язковий параметр форматування, який у вигляді цілого числа вказує на найменшу ширину поля, виділеного для виведення даного, а надлишкові позиції заповнюються пробілами.
- Якщо ширина подається у вигляді нульціле (0n) це вказує, що під дане виділено n позицій, але ліві надлишкові позиції заповнюватимуться нулями.
- Якщо ширина задається символом *, то можна мати змінну ширину поля виведення даного.
- Якщо даному замало виділеної зони, то значення ширини ігнорується.

Точність

- необов'язковий параметр, який для кожного з типів має свій зміст:
- для даних дійсного типу з форматами f, e, E визначає кількість знаків після десяткової крапки;
- для форматів g, G вказує максимальне число значущих цифр, що будуть виведені;
- для цілих у десятковій системі числення встановлює мінімальне число цифр, якими має бути зображене число;
- для формату s вказує на кількість символів, які будуть виведені з даної послідовності символів;

Якщо точність є нульовою (.0), то дійсне число виведеться без крапки.

Якщо кількість розрядів цілого числа є менша за цей параметр, тоді його ліві розряди заповняться нулями, що не змінює величини самого числа.

Модифікатор h|I|L

 необов'язковий параметр, який визначає чи дане, що виводиться буде типу short, long чи long double, відповідно.

Форматуюча стрічка може також включати символи керуючої послідовності, розділювачі тощо.

Для введення даних з клавіатури використовують функцію scanf().

• Приймає з консолі (клавіатури) усі символи, що були введені до натискання клавіші ENTER, і вносить їх у буфер.

scanf(форматуюча стрічка, список значень вводу);

- За форматуючою стрічкою визначає спосіб перетворення введених символів у двійковий формат згідно заданих специфікацій.
- Одержане в наслідок перетворень двійкове число заноситься за адресою змінної, яка є у списку адрес.

Форматуюча стрічка

має структуру подібну до форматної стрічки функції форматованого виведення printf():

Дескриптор типу

- обов'язковий параметр, який визначає, якого типу дане вводиться, тобто, до якого типу слід перетворити введену послідовність символів.
- Символи для дескриптора типу є аналогічними, як і для функції printf().

Необовязкові модифікатори

*	відміна вводу значення за даним форматом;
	Наприклад "%*d"
ширина	ціле невід'ємне число, що вказує на кількість символів, які повинні бути введеними;
	Наприклад "%10s"
h I L	дане зчитується як тип short (hd/hu), long (ld/lu), long double (Lf/Le).

Консольний ввід-вивід даних у С++

У C++ частіше використовується ввід-вивід, який забезпечується за допомогою заголовкового файлу <iostream.h>.

- 3 точки зору програми ввід-вивід трактується як потік байт, які є представленням відповідних символьних або числових даних.
- Сам процес вводу-виводу ефективно реалізується за допомогою буферів, що дозволяє вирівняти швидкості передачі даних між оперативною пам'яттю та зовнішнім носієм.

Консольний вивід даних у С++

Об'єкт cout

призначений у С++ для роботи зі стандартним потоком виводу (зазвичай це вивід на екран монітору).

- Використовується з операцією вставки <<, яка виводить потік байтів у буфер виводу.
- Дозволяє розпізнати всі базові типи мови C++ (char, int, float, double, long double, тощо).
- Операція вставки << перетворює значення у текстовий вид і може бути **каскадовою**, тобто її можна використати кілька разів з одним об'єктом cout. Це дозволяє проводити конкатенацію виводу

cout << x << y - z << "символьна стрічка";

Форматування виводу у cout

За замовчуванням перетворені у символьні стрічки дані форматуються наступним чином:

- дані типу char виводяться як один символ;
- числові дані цілого типу виводяться як десяткові цілі з виводом знаку '-' для від'ємних чисел;
- стрічкові дані (послідовності символів) виводяться в полі, довжина якого еквівалентна кількості символів у стрічці;
- дані дійсного типу виводяться у вигляді шести десяткових розрядів, за якими може слідувати порядок.

Форматування виводу у cout

Функції маніпулятори

або

• задають систему числення

- задають ширину поля виводу
 cout.width(n) яка задає ширину поля виводу (діє одноразово);
- заповнюють невикористані системою позиції виводу вказаним символом (у стандартному режимі роботи незаповнені позиції виводу заповнюються символами інтервалу)

cout.fill('символ')

встановлювати число розрядів при виводі дійсних чисел
 cout.precision(n) – по замовчуванню задає загальне число цифр, проте у фіксованому та експонентному форматах – задає число цифр після десяткової крапки.

Консольний ввід даних у С++

Об'єкт сіп

призначений у С++ для роботи зі стандартним потоком вводу (зазвичай це ввід з клавіатури).

• Використовується з операцією взяття з потоку >>, яка бере, дані з потокового об'єкта, що стоїть зліва від неї, і записує їх у змінну, що є праворуч.

cin >> value;

- Використовуючи потоковий об'єкт cin та операцію взяття з потоку >>, можна надавати значення змінним різних типів, але ці змінні мають бути попередньо оголошеними.
- Операція >> може бути каскадовою, тобто її можна використати кілька разів з одним об'єктом сіп.

Кафедра прикладної математики http://amath.lp.edu.ua